

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-470/2024-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Marini Braje Meznarić, u pravnoj stvari tužiteljice Nevenke Kolarić iz Zagreba, IV. Cvjetno naselje 17, OIB:31163850746, koju zastupa punomoćnica Jelena Batarelo Peh, odvjetnica iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Vanja Peh i Jelena Batarelo iz Zagreba, protiv tuženika KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR ZAGREB iz Zagreba, Kišpatićeva 12, OIB:46377257342, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Vanje Peha, odvjetnika, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 22. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku KLINIČKI BOLNIČKI CENTAR ZAGREB iz Zagreba, Kišpatićeva 12, OIB: 46377257342, isplatiti tužiteljici Nevenki Kolarić iz Zagreba, IV Cvjetno naselje 17, OIB: 31163850746, iznos od 3.839,20 eura zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu, tekućom:

- na iznos od 253,08 EUR od dana 16.4.2019. pa do isplate,
- na iznos od 295,28 EUR od dana 16.5.2019. pa do isplate,
- na iznos od 198,90 EUR od dana 16.6.2019. pa do isplate,
- na iznos od 266,86 EUR od dana 16.7.2019. pa do isplate,
- na iznos od 275,97 EUR od dana 16.8.2019. pa do isplate,
- na iznos od 299,74 EUR od dana 16.9.2019. pa do isplate,
- na iznos od 397,99 EUR od dana 16.10.2019. pa do isplate,
- na iznos od 241,26 EUR od dana 16.11.2019. pa do isplate,
- na iznos od 264,25 EUR od dana 16.12.2019. pa do isplate,
- na iznos od 292,74 EUR od dana 16.1.2020. pa do isplate,

- na iznos od 296,30 EUR od dana 16.2.2020.pa do isplate,
- na iznos od 408,57 EUR od dana 16.3.2020. pa do isplate,
- na iznos od 332,54 EUR od dana 16.4.2020. pa do isplate,
- na iznos od 15,72 EUR od dana 16.5.2020. pa do isplate, a sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja a da mu tuženik isplati zatezne kamate koje teku na pojedine dosuđene iznose glavnice od 15.-tog u mjesecu za protekli mjesec do 16.-tog u mjesecu za protekli mjesec.

III Nalaže se tuženiku platiti tužitelju parnični trošak u visini od 1.331,81 eura, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je zaposlen kod tuženika, i to na radnom mjestu VSS zdravstveni djelatnik, liječnik specijalist anesteziolog, subspecijalist intenzivne medicine, primarijus, a rad mu je zbog prirode posla bio a i sada je organiziran između ostalog i u smjenama, dvokratno, noću, vikendima - subotom i nedjeljom, blagdanom, prekovremeno. Tužitelj je ostvario veliki broj prekovremenih sati. Plaća tužitelja odnosno određena uvećanja plaće i ostala prava radnika regulirana su Zakonom o radu, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne Novine 88/13 – dalje u tekstu: KU 88/13, Narodne Novine 143/13 - dalje u tekstu: KU, Narodne Novine 96/15 - dalje u tekstu: Dodatak KU te Narodne Novine 29/18 – dalje u tekstu: KU/18, Narodne Novine 92/19-dalje u tekstu : KU/19, Narodne Novine 56/2020-dalje u tekstu KU 56/2020) te Zakonom o plaćama u javnim službama, kao i Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne Novine 141/12, 150/13, 24/17, 128/17 - 47/18,123/19, 66/20 - dalje u tekstu: TKU). Tuženik tužitelju nije isplaćivao dodatak na plaću s osnova posebnih uvjeta rada za sve stvarno odrađene sate rada (odnosno i u prekovremenom radu), a u iznosu utvrđenom člankom 65. KU 88/13, člankom 57. KU, Dodatkom KU odnosno člankom 55. KU 29/18 čl. 21 KU 92/19, KU 56/2020 i Popisom radnih mjesta i poslova zdravstvenih i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na dodatak, iako je tužitelj sve sate rada (pa tako i prekovremeni rad) odradio u posebnim uvjetima rada. Tuženik tužitelju nije isplaćivao dodatak na plaću s osnova iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi za sve stvarno odrađene sate rada (odnosno i u prekovremenom radu), a u iznosu utvrđenom člankom 66. KU 88/13, člankom 59. KU, Dodatkom KU odnosno člankom 57. KU 29/18 Dodatkom II. KU odnosno čl. 23. KU 92/19 KU 56/2020, iako je tužitelj sve sate rada (pa tako i prekovremeni rad) bio odgovoran za život i zdravlje ljudi. Nadalje, Zakonom o radu (Narodne Novine 93/14; u daljnjem tekstu: ZOR), i to odredbom članka 81. (članak 60. prema Zakonu o radu Narodne Novine 149/09, 61/11, 82/12, 73/13) određeno je kako „...Za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad)...“. Odredbama Kolektivnih ugovora, konkretno odredbom članka 37. stavka 2. KU 126/11, odnosno članka 36. stavka 2. KU 143/13 propisano je da „...Radniku čija je narav posla takva da mora raditi

prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije...“, a odredbom čl. 34. st. 2. KU 29/18 propisano je da „Radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.“ S obzirom da su za naknadu plaće za godišnji odmor uzimane prosječne mjesečne plaće koje su pogrešno obračunavane odnosno obračunavane u manjem iznosu, to je tuženik tužitelju pogrešno obračunavao i isplaćivao i naknadu za godišnji odmor. Naime, tuženik je vršio pogrešan obračun naknade za godišnji odmor jer je zbrajao prethodne tri plaće te ih dijelio sa satima provedenim na radu, na koji je način dobio prosječnu cijenu sata, da bi potom tako dobiveni iznos množio sa brojem sati korištenog godišnjeg odmora u tom mjesecu, umjesto da je zbrojivši tri plaće najprije tako dobiveni iznos podijelio na tri (kako bi dobio prosjek plaće), a onda tako dobiveni iznos podijelio sa redovnim brojem sati u mjesecu u kojem se koristio godišnji odmor (kako bi dobio prosječnu plaću po satu) i onda takav iznos pomnožio sa brojem sati korištenog godišnjeg odmora u tom mjesecu. Na navedeni način jednostavno ispada da je radnik radio uvijek samo redovni fond sati te su zapravo radnici koji su imali puno prekovremenih sati u mjesecima koje prethode godišnjem odmoru kažnjeni odnosno oštećeni, obzirom im se taj dio uopće nije uzimao u obzir prilikom obračuna. A uzevši u obzir i da su im krivo obračunati neki odrađeni sati. U skladu sa gore citiranom odredbom ZOR-a, u plaću se uračunavaju sva primanja u novcu i naravi koji predstavljaju naknadu za rad (dakle cijela bruto plaća) pa je očito u taj prosjek moralo ući sve što se nalazi na platnoj listi i isplaćuje kao plaća, a uslijed gore navedenog nije. Slijedom svega navedenog, tuženik je tužitelju iz gore navedenih razloga pogrešno (u umanjenom iznosu) isplaćivao plaću, a isto tako i naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora, uslijed čega tužitelj ovim putem potražuje isplatu razlike plaće odnosno naknade plaće, koju mu je tuženik sukladno gore navedenom bio dužan isplaćivati, a nije. Podneskom od 08.04.2026. tužitelj po navedenim osnovama potražuje ukupan iznos od 3.839,20 eura, zajedno sa zateznim kamatama i troškovima parničnog postupka sa zateznom kamatom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te osporava osnovu tužbenog zahtjeva. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu te je provedeno financijsko vještačenje po vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev uglavnom osnovan.

5. Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13, dalje KU/13) koji je bio zaključen na vrijeme od četiri godine (članak 2. KU-a) propisano je u članku 47. da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na plaću, da osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža. Nadalje je propisano da su dodaci na osnovnu plaću: dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Člankom 51. KU-a propisano je da se osnovna plaća uvećava za prekovremeni rad 50%.

6. Člankom 57. propisano je da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću. Člankom 59. propisano je da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 10% od osnovne plaće. Dodatkom I naprijed navedenom KU/13 (NN 96/15) koji je stupio na snagu 01.10.2015., propisano je u članku 4. da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće.

7. Temeljnim Kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnom službama (NN 141/12) koji se primjenjuje također na tužitelja, plaća radnika je u članku 51. definirana na jednaki način kao i u Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja iz 2013.

8. Navedeni KU/13 se od 01.12.2017. do 28.02.2018. primjenjuje kao produžena primjena pravnih pravila, ugovorena u čl. 23. istog, dok je novi Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje u tekstu KU/18) sklopljen u trajanju od 12 mjeseci (čl. 2.) sa početkom primjene od 01.03.2018. (čl. 75.) a primjena istog je produljena Dodatkom I (NN 35/19) i Izmjenama Dodatku I (NN 78/19) te Dodatkom II (NN 92/19). U navedenom je na isti način propisano u čl. 45. da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću; da osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, te da su dodaci na osnovnu plaću: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Prema čl. 49. osnovna plaća se uvećava za prekovremeni rad 50%.

9. Člankom 55. KU/18 propisano je da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, a zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće, prema čl. 57. tog KU-a.

10. Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/19) koji je u primjeni od 01.09.2019., u čl. 21. propisuje da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, a zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 16% od osnovne plaće, prema čl. 23. tog Dodatka KU-a.

11. Dodatak III. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 56/20) koji je u primjeni od 01.04.2020., u čl.2. određuje da se u čl. 49. iza stavka 12. dodaju stavci 13., 14. i 15. koji glase:

"Za svaki odrađeni sat u prekovremenom radu, radniku se u postotku od osnovne plaće isplaćuje dodatak s osnova posebnih uvjeta rada sukladno članku 55. ovoga Ugovora, dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi sukladno članku 57. odnosno članku 58. ovoga Ugovora te uvećanje plaće za znanstveni stupanj magistra znanosti odnosno znanstveni stupanj doktora znanosti određeno Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. Uvećanja, odnosno dodatci na plaću utvrđeni sukladno stavku 13. ovoga članka obračunavaju se na osnovnu plaću tako da se isti zbrajaju."

12. Po stavu suda tužitelju pripada uvećanje plaće za otežane uvjete rada za svaki sat kada je tužitelj radio u otežanim uvjetima rada, pa tako i za sve odrađene prekovremene sate. Ukoliko postoje otežani uvjeti rada, oni postoje i u redovnom i u prekovremenom radu. Dakle, tužitelju pripada za efektivno odrađene sate rada uvećanje plaće za otežane uvjete rada bilo kao sate redovnog mjesečnog fonda radnih sati, bilo kao prekovremenih sati. Isto se zasniva na odredbi članka 57. KU/13-a, članka 55. KU/18 i čl. 21. Dodatka II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/19), koji propisuju da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojeg postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, prema Popisu radnih mjesta i poslova zdravstvenih radnika i nezdravstvenih radnika koji imaju pravo na taj dodatak.

13. U pogledu zahtjeva tužitelja za uvećanje plaće za dodatak za odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve efektivno odrađene sate, sud smatra osnovanim potraživanje tužitelja budući je odredbom članka 59. predmetnoga KU/13-a određeno da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 10% od osnovne plaće, a od 01.10.2015. u iznosu od 12% prema čl. 4. Dodatka I naprijed navedenom KU-u (NN 96/15) te čl. 57. KU/18, a nadalje u iznosu od 16% prema Dodatku II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/19). Prema mišljenju suda taj dodatak obračunava se za svaki efektivno odrađeni sat rada (redovnog ili prekovremenog) i to tako da se utvrdi vrijednost osnovne plaće za sat rada i na njega obračuna dodatak.

14. Odredbom čl. 60. Zakona o radu (NN 149/09, 61/11, 73/13) i čl. 81. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17), propisano je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj KU, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koje predstavljaju naknadu za rad). Isto tako je čl. 36. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13) a nadalje u čl. 34. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18) propisano da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radniku isplaćuje naknada u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu. Nadalje, da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije. Stoga kako je zbog neisplaćenih i umanjenih iznosa po gore navedenim osnovama došlo i do umanjenja naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, to je obračun trebao biti sačinjen prema prosjeku tužiteljeve mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije korištenja godišnjeg odmora.

15. U pogledu Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, valja ukazati da je donesen temeljem članka 38.st.1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju koji propisuje da pravo na naknadu plaće zbog privremene nesposobnosti, odnosno spriječenosti za rad radi korištenja zdravstvene zaštite, odnosno drugih okolnosti iz članka 39. tog Zakona, pripada osiguranicima iz članka 7.st.1.t.1.-4., te 6.,8.,9.,20. i 25. tog Zakona, ako posebnim propisom nije drukčije utvrđeno. U konkretnom slučaju isto je uređeno Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12) kojim je to pravo uređeno povoljnije člankom 59.st.1., kojim je propisano da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, pripada mu naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Navedeno je sadržano i u odredbi članka 58.st.1. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17 i 128/17).

16. Stoga kako je zbog neisplaćenih i umanjenih iznosa po gore navedenim osnovama došlo i do umanjenja naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, to je obračun trebao biti sačinjen prema prosjeku tužiteljeve mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije korištenja godišnjeg odmora, a naknada za privremenu nesposobnost za rad u visini 85% od tužiteljeve plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.

17. Tužitelj je tužbeni zahtjev u cijelosti uskladio s izračunom vještaka Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o., kojeg je valjalo prihvatiti kao stručnog i objektivnog. Iz nalaza i mišljenja slijedi da za razdoblje od 01.03.2019. do 01.04.2020.:

- potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada iznosi 1.932,53 EUR,

- potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi iznosi 1.017,51 EUR,

- manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad iznosi 889,16 EUR. Slijedom čega sveukupna visina potraživanja tužitelja iznosi 3.839,20 EUR.

18. S obzirom da zatezne kamate teku od prvog dana zakašnjenja sukladno odredbi čl. 29. st.1. ZOO-a dok je dospijeće obveze poslodavca da isplati plaću najkasnije 15.-tog u mjesecu za prethodni mjesec, imajući u vidu odredbu čl. 92. st. 3. Zakona o radu (NN 94/14, 127/17), proizlazi da zatezne kamate na plaću koja je dospjela teku od 16.-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa je valjalo odlučiti kao u st. I ove odluke.

19. Dosuđeni bruto iznos sastoji se od neto iznosa, te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a u smislu odredbe članka 15. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14), i članka 17. stavak 3. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 20/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14) zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi, ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Iz navedenog proizlazi da bruto iznosi koji su u konkretnom slučaju dosuđeni, te koji se isplaćuju po sudskoj presudi sve do trenutka isplate u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak nisu u potpunosti dospjeli na naplatu, odnosno u tom slučaju porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju na naplatu tek s isplatom same plaće (GŽ R-624/14 od 16.04.2015., GŽ R-376/15 od 02.06.2015., GŽ R-440/15 od 24.02.2015., GŽ R-508/14 od 14.04.2015.).

20. Odluka o zateznoj kamati temelji se na čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41./08., 125/11. 78/15, 114/22 - dalje ZOO), te Uredbi o izmjenama Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine" broj: 156/22).

21. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 5. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19), a trošak je odmjerjen tužitelju koji je bio zastupan po odvjetniku temeljem VPS od 3.839,20 eura, temeljem važeće Odvjetničke Tarife i to za: sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7.t.1.), za zastupanje na ročištima: 15.01.2025., 15.05.2026., za svako u visini od 100 bodova (Tbr. 9.t.1., 7.t.1.), za sastav podneska od: 08.04.2026. u visini od 100 bodova (Tbr. 8.t.1., 7.t.1.), što ukupno iznosi 400 bodova, odnosno 800,00 eura. U navedeni iznos je valjalo pridodati PDV u visini od 200,00 eura, te trošak financijskog vještačenja u visini od 331,81 eura, pa je ukupni

parnični trošak tužitelju priznat i dosuđen u visini od 1.331,81 eura. Odluka o zateznoj kamati na troškove parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

22. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izrekama ove presude.

U Zagrebu, 22. svibnja 2026.

Sudac:
Marina Braje Meznarić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku 15 dana, od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-698a8**

Kontrolni broj: **068aa-e975c-c2f5d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.